

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Дрозденко Максим Вікторович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність статтям 3, 8, 9, 10, 22, 24, 29, 55, 59, 62, 63, 64, 129 Конституції України (конституційність):

– статті 347 Кримінально-процесуального кодексу України 1960 року (далі – КПК України 1960 року) *„у тій частині, в якій вона встановлює вичерпний перелік ухвал, що можуть бути оскаржені в апеляційному порядку, та не допускає апеляційного перегляду проміжних ухвал, які безпосередньо і суттєво впливають на конституційні права особи“*;

– статті 350 КПК України 1960 року у взаємозв'язку зі статтею 388 КПК України 1960 року *„у тій частині, в якій формальні вимоги до касаційної скарги можуть застосовуються як самостійна підстава для відмови у витребуванні кримінальної справи без оцінки суті порушених фундаментальних прав“*;

– частини другої статті 383 КПК України 1960 року *„у тій частині, в якій вона унеможлиблює касаційний перегляд постанов апеляційного суду про відмову у прийнятті апеляції на ухвали, які фактично перешкоджають ефективній реалізації права на захист та інших конституційних прав“*;

– частини другої статті 388 КПК України 1960 року *„у тій частині, в якій вона дозволяє судді касаційного суду відмовити у витребуванні справи без реального касаційного перегляду суті порушених конституційних прав, із одночасним зазначенням, що така постанова оскарженню не підлягає“*;

– пункту 15 розділу XI „Перехідні положення“ Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – КПК України 2012 року) *„у тій частині, в якій він допускає невизначено довге застосування КПК України 1960 року до кримінальних справ, які не були розглянуті судами першої інстанції протягом розумного строку, без надання особі компенсаторних гарантій ефективного апеляційного та касаційного перегляду“*;

– „КПК України 1960 року як процесуальну модель у системному зв'язку зазначених норм – у тій частині, в якій його подальше застосування після втрати ним чинності та після набрання чинності КПК України 2012 року призводить до істотного звуження конституційних прав особи порівняно з гарантіями, передбаченими чинним кримінальним процесуальним законом“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу твердить, що „суди, застосовуючи КПК України 1960 року та перехідні положення КПК України 2012 року, продовжують відмовляти у перегляді процесуальних рішень, які прямо впливають на право на захист, право на справедливий суд, право на ефективний засіб юридичного захисту, право на мову судочинства, право на розуміння обвинувачення та право на участь цивільного позивача у кримінальному провадженні“.